סתם יינם אסור בהנאה יומטמא טומאת

משקין ברביעית יהמפקיד יינו אצל עובד

כוכבים אסור בשתיה ומותר בהנאה והתנן

. ההמפקיד פירותיו אצל עובד כוכבים הרי

הן כפירותיו של עובד כוכבים לשביעית

ולמעשר "כגון שייחד לו קרן זוית אי הכי בשתיה גמי לישתרי דהא רבי יוחגן אקלע

לפרוד אמר כלום יש משנת בר קפרא תנא

ליה ר' תנחום דמן פרוד המפקיד יינו אצל

עובד כוכבים מותר בשתיה קרי עליה ימקום

שיפול העץ שם יהו שם יהו ס"ד אלא שם יהו

פירותיו א"ר זירא לא קשיא הא ר"א הא רבנן

דתניא אחד הלוקח ואחד השוכר בית בחצירו

של עובד כוכבים ומלאוהו יין ומפתח או

חותם ביד ישראל יור"א מתיר וחכמים אוםרין

. א"ר חייא בריה דרבי חייא בר נחמני א"ר

חסדא אמר רב ואמרי לה אמר רב חסדא אמר

זעירי ואמרי לה א"ר חסדא אמר לי אבא בר

חמא הכי אמר זעירי יהלכה כר"א אמר רבי

אלעזר הכל משתמר בחותם אחד חוץ מן היין

שאין משתמר בחותם אחד ור' יוחנן אמר

אפי' יין משתמר בחותם אחד ולא פליגי הא

כר"א הא כרבגן איכא דאמרי א"ר אלעזר

הכל משתמר בחותם בתוך חותם חוץ מן היין

שאין משתמר בחותם בתוך חותם ורבי יוחגן

אמר יאפילו יין משתמר בחותם בתוך חותם

ותרוייהו כרבגן מר סבר כי פליגי רבגן עליה

דר"א בחותם אחד אבל בחותם בתוך חותם

שרו ומר סבר אפילו חותם בתוך חותם אסרי

היכי דמי חותם בתוך חותם אמר רבא "אגנא

דפומא דחביתא שריקא וחתימא הוי חותם

בתוך חותם ואי לא לא (6) "דיקולא ומיהדק

הוי חותם בתוך חותם לא מיהדק לא הוי

חותם בתוך חותם 'נוד בדיסקיא חתימת

פיו למטה הוי חותם בתוך חותם פיו למעלה

לא הוי חותם בתוך חותם וכי כייף פומיה

לגיו וצייר וחתים הוי חותם בתוד חותם ת"ר

בראשונה היו אומרים יין של עין כושי

ד"ה אמלמאו.

ל) [דמאי פ"ג מ"ד בכורות
יא:], ב) [שבת קכב.],
ג) [ב"מ כג ע"ב ושם בתום"

עם א מיי׳ פי״א מהל׳ מאכלות אסורות הלכה ג סמג לאוין קמח טור ש"ע י"ד סימן קכג סעיף א: סעיף א: ב מיי' פ"ו מהלכות אבות הטומאה הל' ח: לוכוע הסלונונים הגל מהלי מ"א הלכה ע סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סימן קל סעיף ב: פב ד מיי פי"א מהלי מעשר הלכה טו: מעשר הנכה שו. פג ה מיי' פי"ג מהלי מאכלות אסורות הלי ט סמג לאוין קמח טור ש"ע י"ד סי קל סעי ב: פר ו ז מיי שם הלכה א ח טור ש"ע שם סעיף ל [וסעיף ז]: פה חטימיי שם

ח טור ש"ע שם סעיף רבינו חננאל (המשך) בר קפרא המפקיד יינו אצל עובד כוכבים מותר בשתיה קרי עליה ר' יוחנן . מקום שיפול העץ שם ין בירותיו ^כ) ופירק ר׳ זירא פירוק אחר ואמר . מתני′ דדמאי כרבנן דאסרי בותר דומא כובנן הסוד יר' יוחנן דאמר כרבי אליעזר דתניא אחד (2 הלוקח ואחד השוכר בית בחצרו של עובד כוכבים ימלאהו יין ומפתח וחותם ביד ישראל רבי אליעזר מתיר בשתיה ולא חייש לזיופא. ואסיקנא משמיה ררב חסדא אמר זעירי אלעזר הכל משתמר חותם בתוך חותם ביד העובד כוכבים חוץ מן היין שאינו משתמר ור' יוחנן אמר אפי' יין משתמר חותם בתוך חותם ביד עובד כוכבים ותרוייהו רבי יוחנן ור׳ אלעזר כחכמי׳ דאסרי ר׳ יוחנן סבר כי פליגי רבנז עליה דר׳ אליעזר בחותם אחד אבל חותם בתוך חותם אפילו רבנן . שרו. היכי דמי חותם בתוך חותם אגנא שריקא אחביתא וחתימא הרי זה חותם בתוך חותם ואי לא הוי כי האי גוונא לא הוי חותם בתוך חותם. דיקולא אפומא דחביתא חתימא חותם ואי לא מהדק לא. נוד צרור בדסקיא צרירא וחתימא אם פי הנוד בתוך הדיסקיא והדיסקיא למעלה צרורה וחתומה הוי חותם בתוך חותם. ואי לא הוי פי הנוד למטה בדסקיא לא הוי חותם בתוך חותם והלכתא כר׳ יוחנן וקיימא לן דכל כסוי

שעל פי החרים אי מיהדה

שעל פי החבית אי מיחוק ואין אדם יכול להסירו מבלי שבירת החותם הרי

זה חותם בתוך חותם: עין כושי מדור של

י כותים ובירת סריקא קרוב

להז מדור עובדי כוכבים יכן (גנדיד) [זגדור] וכפר

שחלים אסרו מדורת של כותים מפני מדור של עובדי כוכבים שהולכין

ובאין אצלן: קסברי רבגן אין כותי מקפיד על מגע עובד כוכבים וכל

ובסמוך משמע שהפקידו בחותם אחד ותימה מאי קסבר ר' יהודה בן בתירא אי לא חייש לזיוף כר"א אפילו בשתיה לשתרי ואי חייש לזיוף כרבנן אפי׳ בהנאה ליתסר שמא נגע בו העובד

כוכבים ונסכו וי"ל דרבי יהודה בן בתירא לטעמיה דאמר לקמן בפרק ר' ישמעאל (דף נט:) יין של ישראל שנגע בו עובד כוכבים מותר בהנאה חדא דאין מנסכין יין אלא בפני עבודת כוכבים ועוד שחומר לו לח כל הימנך שתאסור ייני לאונסי ואע"ג דחיישי לזיוף דנגע ביה ושתה מיניה [א] לא החמיר כ"כ לחוש לאחלופי בשלו שיאסר גם בהנאה כיון שכל עיקר יינם אינו אסור אלא מדרבנן:

דאמר רב הלכה כר"א שמתיר יין בחותם אחד. ולקמן

פ"ב (דף סט: ושם) נמי אמרינן האידנא קיימא לן כר"א דלא חייש לזיופא ויש להקשות דרב אדרב דהא אמר רב לקמן (דף לט.) חבי"ת בחותם אחד אסור סימן חלב בשר יין תכלת ועוד קשה דרב אשי אמר לעיל (דף כט:) גבי חומך ויין מבושל א"ל חומם בתוך חותם משמע הא יין גמור לריך חותם בתוך חותם וכן רבא דשקיל וטרי לקמן בסמוך היכי דמי חותם בתוך חותם משמע דס"ל דלא סגי בחותם אחד וכולה סוגיא דשמעתא מיירי בחותם בתוך חותם והיה מתרך ר"ת דההוא דרב דלקמן מיירי בישראל חשוד וגרע מעובד כוכבים מפני שהוא בטוח שיאמינוהו ולא מירתת כ"כ וכן ההיא דרב אשי דלעיל (דף כט:) נ"מ לענין ישראל חשוד וכן רבא מפרש חותם בתוך חותם אליבא דרבנן ואפי׳ אליבא דהלכתא איכא נפקותא כגון ישראל חשוד וההיא ם דרבה בר רב הונא (ה) חתך לה לבישרא אתלתא קרנתא כשמשלחה ביד עובד כוכבים ולהכי סגי בחותם אחד וקשה הלת פר"ת דנבואה היא להעמיד כל אלו ההלכות בישראל חשוד ואנן בעובדי כוכבים קיימינן ורב אשי לעיל הזכיר חומץ ביד עובד כוכבים אין לריך חותם בתוך חותם ומשמע הא יין ביד עובד כוכבים לריך ועוד דבירושלמי משמע דההיה בעובד כוכבים היירי וגם רש"י וה"ג פירשוהו בעובד כוכבים לכך נראה לפרש דהכא והתם בעובד כוכבים איירי ויש לחלק בין שולח לחבירו ואינו חוזר ורואה חותמו להכירו דאו לריך חותם בתוך חותם דלא מרתת שסבור האחר לא יכיר

סמס יינס אסור נהנאה. משום גזירת יין נסך: ומשמא שומאס המבקיד יינו אצל עובד כוכבים אסור בשתיה ומותר בהנאה. משקין. מטמא טומאת אוכלין ומשקין כתורת משקין טומאת שרץ שחינו מטמח חדם וכלים חלח חוכלין ומשקין ושיעורן לקבל טומחה ברביעית הלוג ככל טומאת משקין: והסגן המפקיד פירוסיו אלל

חבית אסור מפני בירת סריקא ושל ברקתא אסור מפני כפר פרשאי ושל זגדור אסור מפני כפר שלים חזרו לומר חביות פתוחות אסורות סתומות מותרות מעיקרא מאי סבור ולבסוף מאי סבור מעיקרא סבור אין כותי מקפיד על מגע עובד כוכבים לא שנא פתוחות ולא שנא סתומות ולבסוף סבור כי לא קפיד אפתוחות אסתומות מקפיד קפיד וסתומות מותרות ורמינהי

החותם אבל היכא שמניחו ביד העובד כוכבים ועתיד לראות חותמו (י) להכיר די בחותם אחד חדע שכן הוא שהרי ר״א הזכיר בדבריו המפקיד יינו אצל עובד כוכבים ובסתמא אדם דעתו לחזור שם להכיר חותמו וסתמו אבל רב אשי דלעיל הזכיר בדבריו חומץ שלנו ביד עובד כוכבים משמע ששולחו ביד עובד כוכבים ורבא נמי אשכחן לקמן דקאמר נוד בדיסקיא ופיו למטה ואיהו גופיה אמר בפ' בתרא ^(ז) (לקמן עד:) כי הוָה משדר גולפי להרפניא סחיף להו אפומייהו וחתים להו אבירלייהו ומלמיה דרב לקמן (דף לט.) מיירי בשולח ביד עובד כוכבים כפרש"י וה"ג: ולא פליגי הא ר"א והא רבגן. פירוש לא פליגי אליבא דחד תנא אלא מר סבר כר"א ומר סבר כרבנן א"ינ לא פליגי וכולהו כר"א קיימי דפסק רב כוומיה אלא מר מפרש מילמיה דר"א ומר מפרש מילמייהו דרבנן וא"ת ורבי אלעזר היכי קאי כר"א הא ר"א גופיה קאמר בפ"ק דנדה (דף a) דאין הלכה כר"א בכולהו סידרי ° אלא בארבע וי"ל דשאני הכא דקאי ר"מ כוותיה לקמן פרק ר' ישמעאל (דף ah.) בברייתא דאמר הלוקח בית וכר' וכה"ג משני תלמודא התם בפ"ק דנדה (שם:): [תרוירתו ברבגן. וא"מ אימור דרבי יוחנן סבר כר"א ומפתח וחותם דקתני בברייתא ר"ל תרוייהו דהשתא הוי חותם בתוך חותם וי"ל דתלמודא משמע ליה דמפתח וחותם דקתני בברייתא לא משום דבעינן תרוייהו מדלא קאמר שתי מפתחות או ב' חותמות אלא מפתח או חותם קאמר וגם יש גורסים מפתח או חותם: םתומות מותרות. ואף על פי שאין לך סתומות שלא יהו פתוחות מתחלה מכל מקום כיון שדעתו לסתמן להתקיים למכור לישראל

השולח

כוכבים הוא חזרו לומר חביות פתוחות של כותים אסורות סתומות מותרות לבסוף סברי כי לא קפדי

קרן זוית והוא שמותר בהנאה. ומקשינן עליה אי הכי בשתיה נמי לישתרי דהא כדתנא ליה רבי תנחום משנת

העובד כוכבים הרי הן כפירותיו למעשרות ולשביעית. דחשידי לחלופי וה"ג דלמא חלפיה והאי חמרא דעובד כוכבים הוא: שייחד לו קרן זוים. ומסר לו מפתח או עשה חותם: פרוד. מקום של בר קפרא הוא ונפטר בר קפרא: שיפול העץ. ששכן שם תלמידי חכמים: שם יהו ס"ד. שהוא עלמו ימלא שם והא שכיב ליה: אלא שם [יהו פירותיו]. ימלאו פירות העץ שנשרו ממנו אף כאן הלריך לדברי חכמים ישאל את בני העיר ששומעין ולמדין ממנו ומלמדים אותן לאחרים: מפתח או חותם כ"א מתיר. אף בשתיה: וחכמים אוסרין. לעשות כן ואי עבד שרי בהנאה כדאמרינן לעיל: וסרוייהו כרבנן. דאי כר"א בחותם אחד נמי שרי: אגנא אפומא ד**קביקה.** כפה מזרה ע"פ החבית: שריקא. טח בטיט ודיבק סביבות פי המזרק לדופני החבית: דיקולא. כפה סל ע"פ חבית והחבית מגופה דהיינו ב' חותמות מגופת החבית שדבוהה בחבית ונתייבשה וסל כפוי עליה: ומיהדק. נכנס בדוחק פי הסל לבלוע את החבית הוי חותם בתוך חותם (כ) ולא טרח לזיופי כולי האי: לא מיהדק. (ט נוח ליטלו הוי כמאן דליתיה: נוד. של עור מלא יין וקשור ומונח בתוך דיסקיא של עור: פיו. של נוד: למטה. בתוך דיסקיא: הוי חומם בחוך חומם. דטרת (ד) להפוך ולהתיר קשר הדיסקיא וקשר הנוד ולחזור ולקשרה כולי האי לא טרח: ואי כייף פומיה. של נוד לגיו ולייר וחותם כעין שקושרין נודות שלנו של שמן שלאחר שקושרים אותו מכניסין פי הנוד כשהוא קשור בתוכו ועוד קושרים אותה פעם אחרת אפי׳ אין דיסקיא הוי חותם בתוך חותם: עין כושי. מקום כותים: בירת סריקת. עובדי כוכבים הן וסמוכין לעין כוש: ברקתא. עיר של כותים: כפר פרשחי. עובדי כוכבים: ווגדור. כותים:

תורה אור השלם אם יפולאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ ייבן קהלת יא ג

גליון הש"ם תום' ד"ה ולא וכו' אלא בארבע. עיין נדה דף מח ע"א תוספות ד"ה אמר:

הנהות הב"ח (א) גמ' ואי לא לא הוי חותם בתוך חותם דיקולא ומיהדק וכו' נוד בדיסקים וחתמו פיו: (ב) רש"י ד"ה ומיהדק וכו׳ דלא טרח: (ג) ד"ה לא מיהדק דנוח: (ד) ד"ה הוי וכו׳ דטורח הוא להפוך: (ד) תוספות ל"ה דאמר רב וכו' וההיא ל הי לשנת לב יכו יההם דרבה בר רב הוגא ורב דחתך לה לבישרא אמלמא הרנתא מיירי כשמשלחה. נומן באידי כפתמכמה: ב פרק גיד הנשה בדף :: (1) בא"ד לראות (1) :55 ולהכירו בסוף דף עד ומשמע מדברי התוס' שס"ל מדברי התוס' שס"ל דההיא דסחיף כוי לא הוי אלא חותם אחד דלא כפרש"י לשם וכן נראה מדברי התוס' לשם ע"ש:

הגהות הגר"א [א] תום' ד״ה המפקיד. לא החמיר כ״כ כו'. נ״ב עיין לעיל כ״ט ב' דמשום אחלופי לא חיישיען בחותם אחד (ועמ"ש רביעו ביו״ד ק"ל ס"ק ח"):

מוסף רש"י הרי הן כפירותיו. של עובד כוכבים, דודאי חלפינהו ולריך להפריש מהן מעשר (בכורות יא:).

רבינו חננאל

בכזית כמת וכעבודת כוכבים. סתם יינו אסור רהואה ומטמא טומאח משקין ברביעית הפקידו ליינו ישראל אצל עובד כוכרים אמור רשחיה כוכבים אטוו בשוניה ומותר בהנאה. איני והתנן בדמאי פ"ג המפקיד פירותיו אצל הכותי ואצל עם הארץ הרי הן בחזקתן למעשר ולשביעית אצל ימכסו ייטב כיו אבי העובד כוכבים כפירותיו הנה המפקיד אצל העובד אותם כוכבים נעשו הפירות כפירותיו וביינו אמרינן אסור ^(†) בהנאה י ומטמא טומאת משקין ברביעית ופריק ר' ירמיה הא דאמר ר' יוחנן משום ר' יהודה בן בתירא כגון

מנטר קא נטר להו שפיר ואינו חפץ שיחשדוהו ישראל כלל: